Sivrisinek (Tirat)

Oyunun Adı: Don Cristobita ile Dona Rosita’nın Acıklı Güldürüsü
Yazar: Federico Garcia Lorca
Çeviren: Memet Fuat

SİVRİSİNEK – Bayanlar, bir de baylar! Dinleyin hele! Küçük, delikanlı, kapa çeneni… sen de, küçük hanım, otur yerine, yoksa öyle bir pataklarım ki seni, yerinden bile kıpırdayamazsın bir daha! Susun, sessizlik babasının evindeymiş gibi dolaşsın dursun. Susun, susun da son söylenen sözlerin tatlı kalıntıları süzüle süzüle suyun dibine otursun. (Bir davul sesi.) Ben, bir de benim bu kumpanyam ta eskiden, soylu kişilerin tiyatrosundan kalmayız; kontların, markizlerin tiyatrosundan; altınlar, aynalar tiyatrosu; hani şu soylu bayların uyumaya geldiği, soylu bayanların da… onların da uyumaya geldiği… Beni, bir de benim bu kumpanyamı kapatıp üstümüze kilidi basmışlardı. Neler çektik, bilemezsiniz. Ama bir gün ben anahtar deliğine gözümü uydurdum, ışıkta taze menekşe gibi titreyen bir yıldız gördüm. Zorladım, dayandım, sonuna kadar açtım gözümü… çünkü rüzgar delikten içeri parmağını sokmuş, gözümü kapatayım diye dürtüp duruyordu… o yıldızın altından, cici kayıkların yol sürdüğü geniş bir ırmak bana bakıp gülümsedi. Söyledim arkadaşlarıma, tarlalardan, çayırlardan koşa koşa kaçtık, basit insanları, soylu olmayan kişileri aradık; onlara belki gösterebiliriz diye şeyleri, küçük şeyleri, küçük, minik işlerini dünyanın; dağlardaki yeşil ayların altında, kıyılardaki gül rengi ayların altında. Eh, şimdi de ay yükseldiğine, ateşböcekleri ufacık mağaralarına çekildiklerine göre, “Don Cristobita ile Dona Rosita’nın Acıklı Güldürüsü” adlı oyunumuza başlayabiliriz. Kaba Cristobita’nın tersliklerine, yaratacağı üzüntülere, Dona Rosita’nın çekeceği acılara hazırlayın kendinizi; yalnızca bir kadın değil Dona Rosita, donmuş suların üzerinde uçan bir yağmurkuşu, dokunsan kırılıverecek, küçücük bir ispinoz; onun çekeceği acılara ağlamaya hazırlanın. Hadi, başlayalım öyleyse! (Çıkmasıyla girmesi bir olur.) Gel, şimdi… ÇAL!… RÜZGAR GİBİ ES!… şu merak dolu yüzleri yala geç; al götür iç çekişlerini dağların ardına; sevgilisiz küçük kızların gözlerinde birken yaşları kurut!
(Müzik)
Dört küçük yaprağı vardı
ağacımın
da rüzgar…
aldı götürdü.